

Fjøsnissens Fjaseri

TrollfesT

Dompapen synger, kjøttmeisen nynner. Fjøsnissen fjaser, mens kr
istne knaser. Bonden han skjelver, Gardruden gneldrer. Ikke sli
pp inn sånt pakk på min gård, sann! Det var en gang i Fjøsnisse
ns land. Inn kom kristne mann, Tuftekallen ble forbannet sann!
Jagde alle og en ut på tynne grein. Trampa med sitt bein, grein
a knakk og alle samme falt. Nedover min sann, ut i Nøkkens vann
. Nøkken dukke opp han jafseri seg alle sammen. Fjøsnissen, tar
seg en dans, svinger sin svans. Fjøsnissen, henter sin mat, tø
mmer sitt fat. Fjøsnissen, han blir ei vred, han holder fred. F
jøsnissen, Men blir han glemt da blir det bråk.

På sin storgåard, har Fjøsnissen får, kveg og kyllinglår og mas
se griser hest og høner. Han har ofte fest og da blir det blest
. Alle drikke mest, alle gamle kjenninger er der. I sånn lystig
lag fins ei morgendag. Fjøsnissens behag smitter alt og alle s
ammen sann. Fjøsnissen, tar seg en dans, svinger sin svans. Fjø
snissen, henter sin mat, tømmer sitt fat. Fjøsnissen, han blir
ei vred, han holder fred. Fjøsnissen, Men blir han glemt da bli
r de bråk.

Som et vindpust i fra nord. Her bliver vi revet med alle mann p
å den eventyrlige reisen fra lokal bris til internasjonal storm
. Ja, det er ingen tvil i Ola Nordmanns hjerte; Joik har større
kraft enn krutt.

Dompapen synger, kjøttmeisen nynner. Fjøsnissen fjaser, mens kr
istne knaser. Bonden han skjelver, Gardruden gneldrer. IKke sle
pp inn sånt üakk på min gård. Fjøsnissen, tar seg en dans, svin
ger sin svans. Fjøsnissen, henter sin mat, tømmer sitt fat. Fjø
snissen, han blir ei vred, han holder fred. Fjøsnissen, men bli
r han glemt da blir de bråk.